

PEIKKOSOTURI

Helsingissä LOKAKUUSSA 2025 Nro:16

Talvisodan päättymisestä tuli kuluneeksi 85 vuotta maaliskuun 13. päivä 2025. Talvisodan suurista tappioista huolimatta Ässän miehet pysyivät asemissaan koko sodan ajan eivätkä poistuneet niistä ilman erillistä käskyä. Heti sodan päättymisen jälkeen syntyi ajatus muistomerkistä kaatuneiden muistolle. Rykmentissä taistelleet miehet keräsivät keskuudestaan rahat, ja Helsingin kaupunki osoitti paikan muistomerkillle. Muistomerkkin valmistus annettiin kuvanveistäjä Aarre Aaltoselle ja se paljastettiin 13.10. 1940 Alli Tryggin puistossa. Ohimarssin otti vastaan marsalkka Mannerheim, lisäksi tilaisuuteen osallistui sisäministeri Ernst von Born. Arvioiden mukaan tilaisuudessa oli paikalla yli 20 000 henkeä. Tänäpä meitä on hieman vähemmän, mutta perinteen pitää jatkua. Me enne saa unohtaa sitä miksi itsenäisyytemme säilyi ja mitä se pienelle kansalle maksoi.

Toivomme runsasta osanottoa 13.10. 2025 tilaisuuteen Ässä-rykmentin patsaalla.

JR 11:n joukkoja poistumassa sotatoimialueelta. Kenraaliluutnantti Oesch antaa ohjeita kapteeni Luukolle ja luutnantti Lindgrenille. Kuva on otettu Ylämaan KK 16.3.1940. SA-kuva

Talvisodan päättymispäivän kunniakäynti vietiin perinteen mukaisesti läpi, erityisen ilahduttavaa perinetyölle oli valtioneuvoston tervehdys, jonka tilaisuuteen toi valtiovarainministeri **Riikka Purra**, joka siteerasi puheessaan hienosti 9. komppanian päällikön Ilmari Paasion tuntoja, kun rauha Viipurinlahdelle laskeutui.

Helsingin kaupungin pormestari **Daniel Sazonov** piti varsinaisen juhlapuheen, Kirkkoherra Riikka Reina hiljaisen hetken ja Petteri Kaukoranta lausui loppusanat. Tilaisuus jatkui perinteen mukaisesti ravintola Graniittilinnassa Ässän sopan merkeissä.

Juhlapuheen 13.3.2025 patsaalla piti Helsingin pormestari Daniel Sazonov

Arvoisa ministeri, hyvät Ässä-rykmentin ystävät ja omaiset. Hyvät muut läsnäolijat, Tänä päivänä tulee kuluneeksi 85 vuotta talvisodan päättymisestä. Tämän vuoksi olemme jälleen kokoontuneet muistamaan yhtä kansakuntamme historian vaikeimmista ajanjaksoista. Talvisodassa jouduimme oikeudettoman hyökkäyksen kohteeksi, mutta saimme taistelemalla säilyttää vapautemme.

Vapaudesta maksettiin kova hinta. Tänään laskemme seppeleet yhdelle joukolle, jonka ansiosta saamme vapaan maan pääkaupungissa elää. Heistä osa uhrasi henkensä Suomen puolesta, loputkin uhrasivat nuoruutensa.

Kun isänmaa kutsui, he vaihtoivat koulukirjat kivääriin, työhaalarit asepukeihin.

Näiltä kulmilta, ”Kurvin kundeista”, kasattiin talvisodan alussa 2900 miehen Ässä-rykmentti. Taisteluiden aikana he tekivät helsinkiläiset ylpeiksi. He osallistuivat useisiin merkittäviin taisteluihin, joissa heidän sitkeytensä ja taistelutahtonsa olivat ratkaisevassa asemassa. 85 vuotta sitten sodan päättyessä vajaasta kolmesta tuhannesta lähtijästä oli vain kolmasosa jäljellä. Loput olivat kaatuneita tai haavoittuneita.

Arvoiset kuulijat,

Kaatuneiden kunniaksi aseveljet keräsivät varat tähän muistomerkkiin ja aloittivat sen veteraanityön, jota me täällä jatkamme. Veteraanit käyvät joukossamme vähiin, mutta muistoja ei saa päästää himmenemään. Olemme ikuisessa kunniavelassa sotiemme veteraaneille ja vähintään mitä me voimme tehdä kiittolisuuden osoittamiseksi on ylläpitää heidän muistoaan myös heidän jälkeensä.

Suurin osa täällä, itseni mukaan lukien, on saanut onneksi elää koko elämänsä rauhan aikaa. Aina viimeisiin vuosiin asti tämä rauha ei ole horjunut. Siksi on ollut tärkeää muistaa niitä, jotka tämän rauhan ovat taanneet. Niitä, jotka ovat suojelleet Helsinkiä ja Suomea kohtalon hetkinä. Emme saa koskaan unohtaa, että rauhan ja vapauden puolesta on taisteltu.

Valitettavasti tragediat toistuvat tänäkin päivänä, eikä ihmiskunta ole oppinut synkistä historiastaan. On kauheaa nähdä, että yhä edelleen väkivallalla ja voimalla pyritään siirtämään rajoja ja määrittämään ihmisten kohtaloita.

Meidän onkin muistettava Ukrainaa, jonka urhea kansa tänäänkin taistelee oman vapautensa ja länsimaisten arvojen puolesta. Meidän on annettava heidän taistelulle kaikki heidän tarvitsema tuki, niin kauan kuin tarvitsee. Venäjän ei voi antaa voittoa sotaa, he eivät saa tulla palkituksi väkivaltaisesta hyökkäyksestään. Tämä on tärkeää, jotta myös Ukraina voi muistella omaa taisteluaan ja sankareitaan vapaassa maassa, kuten me nyt teemme. Rauhassa.

Hyvät läsnäolijat.

Meidän tarinamme päättyi hyvin. Saimme kolmen rannan sodan jälkeen säilyttää itsenäisyytemme ja vapautemme. Rauhan tultua veteraanisukupolvet tarttuivat jälleenrakentamisen haasteeseen. Sotien jälkeisinä vuosikymmeninä he rakensivat sen vakauden ja vaurauden, josta me nyt voimme nauttia. Heille kuuluu valtavan suuri kiitos ja kunnia.

Maaliskuun 13. tuli kuluneeksi 85 vuotta talvisodan päättymisestä, tämänkertainen kunniakäynti muistomerkillä oli tavallista arvokkaampi, ennen kaikkea valtioneuvoston tervehdys, jonka tilaisuuteen toi valtiovarainministeri Riikka Purra on perinnetyölle kunianosoitus ja muistutus siitä, että Suomen itsenäisyyden puolesta taistelleiden veteraanien muisto ei himmene.

Talvisodan aseiden vaietetessa, 13. maaliskuuta 1940, seisoj Viipurinlahden luoteisella rannalla ällistynyt mies.

Siinä missä vain hetkeä aiemmin tykkitulun ärjyntä oli täyttänyt taivaan, aukeni nyt aurinkoinen kevättalven päivä.

”Mieli tuntui kummalliselta, useaan kertaan piti nieleskellä – oli kuin jotain olisi takertunut kurkkuun”, kirjoitti sotapäiväkirjaansa Ässä-rykmentissä sotatientsä kulkenut Ilmari Paasio.

Edeltävien viikkojen ajan oli (komppanianpäällikkö) Paasio johtanut joukkoja Viipurinlahden saarilla ja rannoilla. Puolustus oli pitänyt, mutta uhraus oli kauhistuttava: keskimäärin liki 20 kaatunutta ja 35 haavoittunutta ”Ässää” joka päivä.

Uhrauksen arvo ymmärrettiin Suomessa pian rauhan vakiinnuttua.

Kun Ässä-rykmentin muistomerkki täällä Alli Tryggin puistossa paljastettiin myöhemmin lokakuussa, kerrotaan paikalle kerääntyneen yli 20 000 ihmistä, ja vielä itse ylipäällikkö Mannerheim tuli yli Pitkäsillan.

Tänään meitä on täällä pienempi joukko, mutta Ässä-rykmentin työn arvo on entisellään, vieläpä suurempikin. Saamme elää vapaudessa samalla, kun sodan runtelemassa Ukrainassa hahmotellaan hauraalta tuntuva rauhan mahdollisuutta.

Omasta ja valtioneuvoston puolesta kiitän jalkaväki-rykmentti 11:n miehiä heidän uhrauksestaan. Samoin lausun kiitokseni rykmentin perinnetoimikunnalle veteraanien muiston vaalimisesta.

Teidän työnne myötä muistot Ässästä pysyvät kirkkaina aivan kuin varhainen kevätaurinko valaisisi edelleen rauhanhetkeä Viipurinlahdella 1940.

Perinnetoimikunnan seppeleen laskivat valtiovarainministeri Riikka Purra, perinnetoimikunnan puheenjohtaja Ilpo Valtaojan sekä Kaartin pataljoonan alikersantti Aleksi Juurakko.

Stadin Slangin edustajat Reijo Lainela, Lasse Solman ja Sirpa Halmela laskivat perinteisen kukkatervehdyksensä.

Ässä-rykmentin perinnetoimikunnan edustajat kävivät laskemassa seppeleen Porvoon sankarihautausmaalle 16.6. JR 11 kolmas pataljoona oli perustettu Itä-Uudenmaan miehistä, joista osa oli Porvoolaisia.

Kuvassa vasemmalta Tuija Koivu, Ilpo Valtaoja, Jarmo Sarjanen, Kari Salminen ja Esa Jansson.

Kari Salmiselle käynti on erityisen merkittävä, hänen isänsä Otso Salminen kaatui perääntymisvaiheessa Viipurinlahdella Turkinsaarella Karin ollessa silloin vuoden ikäinen.

Otso Salmisen sotatie

13.10.1939 perustettiin Helsingissä Kallion kaupunginosassa S-Rykmentti, johon kolmannen pataljoonan kiväärikomppanioiden henkilöstö koottiin itäiseltä Uudeltamaalta. Tämä yksikkö tunnetaan paremmin Ässä-rykmenttinä.

9. Komppania oli porvooolais-askolalainen. Tähän yksikköön tuli Otso Salminenkin kuulumaan toimien korpraalin sotilasarvossa pikakivääriryhmän varajohtajana. Otso Salminen oli elämäntaipaleensa aikana oppinut Vaasassa ruotsinkielen ja oli Valio- nimisen firman palveluksessa.

Porvoossa hänen työskenteli Borgå Glass Bar-nimisessä jäätelöön erikoistuneessa baarissa. Asevelvollisuutensa hän oli suorittanut vuonna 1932–33 ja sen jälkeen osallistunut stadilaisen rykmentin kertausharjoitukseen Niinilassa v 1937. Tätä kertausharjoitusta stadilaiset kutsuivat nimellä ”Flaidis Porin jepareiden kanssa”.

Kokoontumisen jälkeen Porvoossa tämä yksikkö tuli Stadiin junan kanssa ja varustettiin Vallilan ruotsinkielisen kansakoulun tiloissa Vallilassa. Talvisotaan tämä S-rykmentin kolmanteen pataljoonaan kuulunut yksikkö lähti siinä missä koko rykmenttikin.

Alkuvaiheessa tämä yksikkö toimi ns. etuvartioasemassa Hatjalahden lohkon pohjoisella siivellä ja käytettiin sitä myös reservin tavoin. Vihollisuuksien alettua yksikkö siirtyi rykmentin lohkolle reserviksi touhuten mitä ihmeellisimmissä sotatouhuissa aina Suomenlahden jäältä Marjapellonmäen vastahyökkäykseen naapurirykmentin lohkolle. Rykmentin nimikin ennen vihollisuuksien alkamista määrittyi Jalkaväkirykmentti 11:ksi.

Vetäytymisvaiheen alettua helmikuun puolenvälin jälkeen 1940 tämä 9.Komppania oli saanut uuden päällikön res. luutnantti Ilmari Paasioin tultua määrätyksi tämän yksikön päälliköksi. Komppanian vetäytymistie kulki Sommeen kautta Suomenlahdin jäitä pitkin Viipurinlahden yli Turkinsaareen helmi-maaliskuun vaihteessa. Turkinsaari oli entinen merilentoasema rakennuksineen ja lentokoneluiskineen ja se oli suljettu sotilassaari, jossa oli myös keisarillisen Venäjän rakennuttamia ensimmäisen maailmansodan aikaisia bunkkereita ja kasematteja. Näitä Paasion komppania käytti suoja- ja johtamistiloina.

Maaliskuun alkupäivinä vihollinen pyrki saamaan jansijaa mm Turkisaaareissa ja jatkamaan hyökkäystään Hamina-Viipuri maantien katkaisemiseksi.

Hyökkäystapa oli panssarivaunuja ja kenttätykistön massiivista tulta käyttäen tukea jäällä lumessa ja lumisohjossa kahlaavaa jalkaväkeä ja näin edeten pyrkiä lyömään puolustaja. Suomalaisten taistelutapa oli kone- ja pikakivääreillä tuhota jäällä kahlaava hyökkääjän jalkaväki ja ei siinä touhussa yksinäisen kiväärimiehenkään ampuma laukaus ollut merkityksetön.

Ensin pyrittiin ampumaan pois päiviltä johtajat ja polttruikit ja sen jälkeen tuli kohdistettiin jalkaväkeen. Panssarivaunujen torjuntaan tarvittavia aseita oli hyvin niukasti, mutta heikko jää tuli avuksi. Joitakin hyökkääjän T-26 panssarivaunuja vajosi Suomenlahden syvyyksiin helpottaen puolustajan toimintaa. Turkinsaarella kovat taistelut alkoivat maaliskuun toisena päivänä ja johtivat siihen, että hyökkääjä pääsi saaren ohitse ja pystyi näin kohdistamaan tulensa myös ”selän” takaa.

2. ja 3. päivä maaliskuuta olivat Paasion komppanialle hyvin kohtalokkaista. Kolme joukkueenjohtajina toiminnutta upseeria haavoittumisen ja kaatumisien takia oli poissa pelistä ja hyökkääjä kykeni kohdistamaan tulensa myös suojatiloina käytetyn betonibunkkerin oviaukkoihin. Saaren rakennuskanta oli jo tuhoutunut hyökkääjän tulituksessa.

Otso Salmisen kohtalona oli 3. maaliskuuta aamuyöllä toimia vartiomiehenä ja aamulla hänet löydettiin vartiopaikaltaan ns. esikunnan taloraunion luota kranaattinsirpaleen surmaamana. Sirpale oli osunut päähän.

Paasion komppania sota Turkinsaarella jatkui aina 9. maaliskuuta saakka ja hyökkääjä ei saanut saarta haltuunsa vasta kun tuon päivän jälkeen. Paasion kompaniasta oli tuolloin jäljellä noin kolmannes alkuperäisestä vahvuudesta ja henkilöstö oli täysin uupunutta. Vahvennusten lähettäminen muista yksiköistä ei ollut tuonut apua vaikeaan tilanteeseen.

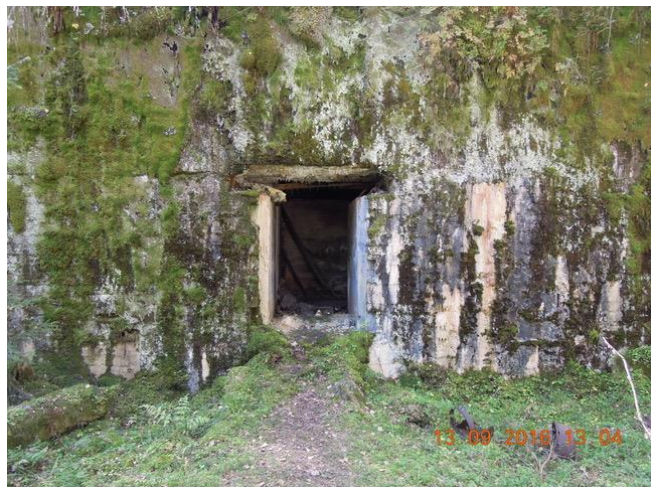
Kari Salminen

Helsingissä 30.8.2025

Ohessa kuvia Turkinsaaresta vuodelta 2015

Betonibunkkeri

Bunkkerin oviaukko

Entisen merilentoaseman lentokoneluiska mereen

Helsinki sai uuden upean muistomerkin

Ruskeasuon Ratsaspuistossa paljastettiin 8.8.2025 helsinkiläisten Mannerheim-ristin ritareiden muistomerkki. Muistolaattaan on kaiverrettu 12 Helsingissä syntyneen ritarin nimet. Risti myönnettiin poikkeuksellisesta urheudesta, johtajuudesta ja palveluksesta Suomen puolesta. Samalla se on kunnianosoitus koko sotasukupolvelle uhrauksista ja saavutuksista Suomen itsenäisyyden ja vapauden puolesta.

Helsinkiläisten ritareiden muistaminen oli esillä ensimmäisen kerran jo syksyllä 2007, kun Helsingfors svenska krigsveteraner rf teki asiasta aloitteen. Seuraavan kerran asia nousi esille valtuustoaloitteina kesällä 2014 kaupunginvaltuutettu Risto Rautavan toimesta ja sitten syksyllä 2021 kaupunginvaltuutettu Mari Rantasen toimesta. Mari Rantasen kesällä 2022 tekemän ponnoksen muistolaatasta 12:ta Helsingissä syntyneen Mannerheim-ristin ritarin kunniaksi vauhditti ja tarkoensi hanketta. Sotien 1939–1945 pääkaupunkiseudun perinneyhdistys ry:n hallitus päätti ottaa kesällä 2023 vetovastuun muistomerkin hankkimisesta. Päätettiin etsiä sopiva Salpalinjan panssariesteiden kivi, johon kiinnitettäisiin laatta, jossa on kaikkien helsinkiläissyntyisten ritareiden nimet.

Kesällä 2024 Reserviläisliiton puheenjohtaja Kari Salminen, Helsingin Seudun Reserviläispiirin puheenjohtaja Marko Nikkanen ja toiminnanjohtaja Rauno Loukkola löysivät rajavartiomestari (evp.) Mika Albertssonin avustuksella Ruokolahdelta muistomerkiksi sopivan kiven. Kivi on jatkosodan aikainen Salpalinjan panssariestekivi, johon on kiinnitetty muistolaatta näistä 12 helsinkiläisestä Mannerheim-ristin ritarista.

Hanke oli hieno yhteisponnistus, johon on osallistunut parisen kymmentä avainpeluria ja organisaatiota. Hankkeella oli alusta lähtien Helsingin kaupungin ja Mannerheim-ristin ritareiden säätiön varaukseton

tuki. Kaupunki nimesi syksyllä 2022 osan Ratsaspuistosta Mannerheim-ristin ritareiden aukeaksi alueen sotahistoriallisilla perusteilla ja kaupunkiympäristön toimialan johdolla päädyttiin muistomerkin tarkkaan paikkaan. Muistomerkin perustuksen ja maisemoinnin suunnittelusta vastasi suunnittelu- ja konsultointiyritys WSP Finland Oy, jonka toteutti Staran kaupunkitekniikan rakentaminen upealla tavalla.

Muistomerkin paljastustilaisuudessa sisäministeri Mari Rantanen piti juhlapuheen, ja tervehdyksen tilaisuudessa esittivät Helsingin pormestari Daniel Sazonov, Kaartin jääkäriyrykmentin komentaja eversti Matti Honko, Mannerheim-ristin ritareiden säätiöstä everstiluutnantti (evp.) Hans Adolf Ehrnrooth ja Töölön seurakunnan kirkkoherra Hilkka Niemistö, joka myös toimitti muistomerkin siunauksen. Helsingin poliisioittokunta johtajanaan Sami Ruusuvaari ja Viipurin Lauluveikot johtajanaan Aarni Hyökki loivat musiikkiesityksillään upeat puitteet. Rauno Loukkola ja Mika Albertsson laskivat seppleen muistomerkille.

Sisäministeri Rantanen totesi puheessaan, ettei muistomerkki ole vain kunnianosoitus menneisyydelle, vaan myös muistutus tulevaisuudelle. Vapaus, jonka puolesta myös ritarimme taistelivat, on arvokas lahja, joka velvoittaa meitä myös vastuuseen. Meidän tehtävämme on varmistaa, että Suomi pysyy vahvana, yhtenäisenä ja itsenäisenä. Ja että me pysymme kansana, joka kunnioittaa historiaansa ja katsoo rohkeasti tulevaisuuteen epävarmoinakin aikoina. Tämän kansakuntamme vastuullisen tehtävän ymmärtämisessä ja ylläpitämisessä Tammenlehvän perinneliiton ja sen jäsenyhdistysten perinnetyö on hyvin merkittävässä roolissa.

Perinneyhdistys luovutti muistomerkin Helsingin kaupungille. Pormestari Sazonov totesi tervehdyksensä, että Helsinki saa nyt uuden muistomerkin, joka kunnioittaa historiamme vaikeimpina hetkinä urotöitä tehneitä. Osa Salpalinjan graniittista panssariestettä tulee jäämään pysyväksi osaksi kaupunkikuvaa ja tärkeäksi palaksi veteraanien perinteen vaalimista.

Perinneyhdistyksen puheenjohtaja Vesa Sundqvist kiitti tervehdyssanoissaan patsashankkeen sisimmän tarkoituksen: "On tärkeää, että muistamme heitä, jotka toimivat esikuvina sodissamme osoittaen äärimmäistä rohkeutta, neuvokkuutta ja oma-aloitteisuutta valtavan paineen alla maamme vapauden puolesta. Tämä muistomerkki on kunnianosoitus heidän teoilleen ja perinnölleen sekä koko sotasukupolvelle".

Rauno Loukkola
Toiminnanjohtaja

Sotien 1939–1945 pääkaupunkiseudun perinneyhdistys ry.

Sisäministeri Mari Rantanen

Arvoisat kutsuvieraat ja muut läsnäolijat,
Minulla on valtavan suuri kunnia olla täällä
Ruskeasuolla kanssanne paljastamassa tätä
helsinkiläisille Mannerheim-ristin ritareille omistettua
muistomerkkiä, joka on ollut pitkällisen työn tulos.

Mannerheim-risti on kunniamerkki, joka voitiin antaa
sotilasarvosta riippumatta sodan aikana osoitetun
erityisen urheuden, taistelussa saavutettujen
tärkeiden tulosten tai ansiokkaasti johdettujen
sotatoimien vuoksi. Kaksiluokkainen Mannerheim-
risti perustettiin vuonna 1940 talvisodan jo päätyttyä
osaksi Vapaudenristin ritarikuntaa. Mannerheim-risti
on sen harvinaisuuden ja sen vaatimien
erityisansioiden vuoksi Suomen arvostetuin
kunniamerkki. Mannerheim-ristejä jaettiin yhteensä
191 kappaletta. Verrokiksi koko kenttäarmeijan koko
jatkosodan alussa oli noin puoli miljoonaa miestä.

Helsingissä on syntynyt 12 Mannerheim-ristin ritaria.
Ritarit varmistivat rohkeudellaan Suomen
itsenäisyyden säilyttämisen ja omalla
poikkeuksellisella esimerkillisyydellään näyttivät
mallia muille maattamme puolustaneille. He taistelivat
koko kansakuntamme vapauden ja tulevaisuuden
puolesta. Heidän teoistaan heijastuu suomalaisuuden
henkinen ydin – sisu, se lannistumaton henki, joka on
kantanut meitä läpi historian haastavimpien aikojen.

Tämä Salpalinjan kivistä tehty muistomerkki on
tärkeä kunnianosoitus näille 12 poikkeukselliselle
helsinkiläiselle miehelle. Muistomerkki on valmistettu

Salpalinjaan kuuluneesta panssariestekivistä, joten jo
se itsessään kantaa mukanaan syvää
maanpuolustuksen symboliikkaa. Salpalinja, tuo
itärajallemme rakennettu puolustuslinja, oli
kansakuntamme yhteinen ponnistus vapautemme
turvaamiseksi. Kuten Salpalinjan panssariestekivet,
myös Mannerheim-ristin ritarit olivat lujia ja
jäykkymättömiä, vaikka kohtasivat ylivoimaisia
haasteita. Tämä kivi, joka on kestänyt
vuosikymmenten tuulet ja myrskyt, on vertauskuva
heidän perinnöstään, joka velvoittaa meitä vaalimaan
vapauttamme ja isänmaatamme.

Arvoisat kuulijat,

teidän läsnäolonne on osoitus siitä, että
isänmaallisuus on yhä voimakas side, joka yhdistää
meitä suomalaisia sukupolvesta toiseen. Tämä
muistomerkki ei ole vain kunnianosoitus
menneisyydelle, vaan myös muistutus
tulevaisuudelle. Vapaus, jonka puolesta myös
ritarimme taistelivat on arvokas lahja, joka velvoittaa
meitä myös vastuuseen. Meidän tehtävämme on
varmistaa, että Suomi pysyy vahvana, yhtenäisenä ja
itsenäisenä. Ja että me pysymme kansana, joka
kunnioittaa historiaansa ja katsoo rohkeasti
tulevaisuuteen epävarmoinakin aikoina. Tämän
kansakuntamme vastuullisen tehtävän
ymmärtämisessä ja ylläpitämisessä Tammenlehvän
perinneliiton ja sen jäsenyhdistysten perinnetyö on
hyvin merkittävässä roolissa.

Yksi kahdestatoista muistomerkin laatassa mainitusta
ritarista on ritari numero 162, jalkaväenkenraali Adolf
Ehrnrooth. Hänen edelleen ajankohtaiset sanansa
kiteyttävät isänmaallisen velvollisuutemme sisällön:

”Suomi on hyvä maa. Se on paras meille suomalaisille.
Se on puolustamisen arvoinen maa, ja sen ainoa
puolustaja on Suomen oma kansa.”

Kiitos.

8.8.2025 Helsinki

Sisäministeri Mari Rantanen

Kuvasatoa Ratsaspuiston muistomerkin paljastustilaisuudesta 8.8.2025

Kuvassa vasemmalta Petteri Rokka, Timo Heinonen ja Vesa Sunndqvist

Rauno Loukkola ja Mika Albertson laskivat seppeleen muistomerkillle

Kutsuvieraita.

Kuvat Kari Björn

Kaartin pataljoonan komentaja vaihtui 1.7.2025

Puolustusvoimien komentaja on määrännyt Everstiluutnantti **Antti Montosen** Kaartin pataljoonan komentajaksi Kaartinjääkärirykmenttiin 1.7 alkaen. Hän siirtyy tehtävään Puolustusvoimain komentajan adjutantit tehtävästä.

Everstiluutnantti Antti Montonen

Everstiluutnantti Jouni Suokas

Ässä-rykmentin perinnetoimikunta esitti tilaisuudessa kiitoksensa väistyvälle komentajalle everstiluutnantti **Jouni Suokalle** loistavasti toimineesta yhteistyöstä Ässä-rykmentin perinteiden ylläpitämisessä.

Kaartin pataljoonan perinnepäivää juhlistettiin Santahaminassa perjantaina 19.9. Perinnepäivä kunnioittaa 213-vuotista historiaa.

Kaartin pataljoonan perinnepäivää juhlistettiin Kaartin jääkärirykmentissä Santahaminassa 19.9 perinteen mukaisesti. Ennen Santahaminan juhlallisuuksia edelsi seppeleenlasku Vanhan kaartin muistomerkillä Hietaniemen hautausmaalle.

Juhlallisuudet Santahaminassa lippukentällä, jonne pataljoonan joukot kokoontuivat. Kutsuvieraiden joukossa oli kiltojen, järjestöjen ja perinnetoimikuntien edustajia sekä entisiä pataljoonan komentajia aiemmilta vuosilta.

Kaartin pataljoonan lippu tuotiin kentälle pataljoonan oman marssin tahdissa, jonka jälkeen seurasi kenttähartaus ja pataljoonan komentajan juhlapuhe.

Everstiluutnantti Antti Montosen pitämä juhlapuhe kokosi historiikin hyvin yhteen ja tuo hyvin esiin sen, minkä takia perinnepäivää juhlistetaan vielä 213 vuoden jälkeenkin:

Your Excellency, Herrat everstit, arvoisat kutsuvieraat.

Kaartin pataljoonan henkilökunta ja varusmiehet.

Toivotan teidät lämpimästi tervetulleeksi viettämään Kaartin pataljoonan perinnepäivää.

Kaartin pataljoona täytti eilen 213 vuotta.

Pataljoonalla on kunnia vaalia useiden joukkojen, kuten autonomian ajan Suomen Kaartin, Suomen Valkoisen Kaartin sekä **Aloitimme** päivän juhlallisuudet aamulla kahdeksalta pienimuotoisesti, mutta arvokkaasti laskemalla seppeleet Suomen Kaartin muistomerkillä Vanhan Kaartin hautausmaalla.

Kaartin pataljoonan perinnepäivä 18.syyskuuta juontaa juurensa vuoteen 1812, jolloin Viipurissa perustettiin

värvätty 3.Jääkärirykmentti. Välväiheden jälkeen joukko sai nimekseen Helsingin pataljoona ja se siirtyi vuonna 1824, Kaartin kasarmialueelle, jossa nykyään toimii Puolustusministeriö ja Pääesikunta. Kiitettävästä toiminnastaan joukko sai nuoren kaartin arvon. Pataljoonan nimeksi määrättiin Henkivartioväen Suomen Tarkk'ampujapataljoona ja joukko sai oman lippunsa vuonna 1829.

Vuosien 1830–1878 välillä pataljoona osallistui Puolan kapinan kukistamiseen, Unkarin retkeen sekä Krimin- ja Turkin sotiin. Pataljoona pystytti vuonna 1881 kasarminsa pihalle Turkin sodassa kaatuneiden tarkk'ampujien muistomerkin. Tämä Gornyi Dubnjakin muistomerkki on edelleen paikallaan nykyisen Puolustusministeriön ja Pääesikunnan pihalla. **Sodassa saavutettujen** ansioiden perusteella pataljoona sai vanhan kaartin arvon. Suomen Vanha Kaarti toimi aina vuoteen 1905 saakka, jolloin se Suomen kansallisen sotaväen lakkauttamisen myötä lakkautettiin viimeisenä suomalaisena joukkona.

Vuonna 1918 Helsinkiin perustettiin Suomen Valkoisen Kaartin Rykmentti, johon kuuluivat Vaasan, Lapuan ja Vöyrin pataljoonat. Rykmentti muutettiin vuonna 1928 kaksipataljoonaiseksi ja nimeksi vahvistettiin Suomen Valkoinen Kaarti. Joukko toimi näkyvästi pääkaupunkiseudulla ja tehtävänä olivat varusmiesten ja reserviläisten koulutus, vartiopalvelu ja sotilaalliset seremoniatehtävät.

Valmiutta kohotettaessa syksyllä 1939 Suomen Valkoinen Kaarti perusti 1.Prikaatin I pataljoonan, joka taisteli talvisodan ajan Karjalan Kannaksella.

Talvisodan kynnyksellä 13.lokakuuta 1939 perustettiin Helsingissä Pitkäsillan pohjoispuolella myös Jalkaväkirykmentti 11 eli ÄSSÄ-rykmentti. Rykmentin henkilöstö koostui pääosin helsinkiläisistä ja talvisodassa joukko taisteli menestyksekkäästi Karjalan kannaksella sekä Viipurinlahdella. Rykmentti tunnettiin erinomaisesta yhteishengestään.

Jatkosotaan Helsingistä perustettiin kaksi suomenkielistä ja yksi ruotsinkielinen rykmentti. Suomalaisten rykmenttien runkona toimivat Talvisodan Ässäläiset, jotka jaettiin Jalkaväkirykmentti 26:n eli Jatkosodan ÄSSÄ-rykmentin ja Jalkaväkirykmentti 47:n eli Vallilan rykmentin kesken. Helsingistä kootut joukot osallistuivat kiivaisiin taisteluihin muun muassa Viipurin ja Petroskoin tien suunnilla sekä Karhumäessä.

Sotien jälkeen Helsingissä toimi suurehko komennuskomppania ja vuonna 1950 perustettiin Helsingin varuskuntapataljoona. Joukon nimi vaihdettiin vuonna 1952 Helsingin Vartiopataljoonaksi ja sen tehtäviin kuuluivat vartio- edustus- ja komennustehtävät. Pataljoonan sijoituspaikkana oli Kaartin kasarmialueen entinen Lapuan kasarmi.

Vuoden 1957 alussa Vartiopataljoona sai nimekseen Kaartin Pataljoona ja sijoituspaikka siirtyi muutamaa vuotta myöhemmin Merikasarmiin, jossa nykyisin toimii Ulkoministeriö.

Katajanokalla toiminut Kaartin Pataljoona ja Taivallahdessa toiminut Autopataljoona yhdistettiin vuonna 1968. Tuolloin entistä suuremman Kaartin Pataljoonan 1. komppania siirtyi Santahaminaan ja 2. komppania autokomppanian yhteyteen Taivallahteen. Samassa yhteydessä pataljoonaan liitettiin myös sotilaspoliisikoulu. 1. Komppania toimi kunniakomppanian, 2. komppania vastasi komennustehtävistä ja autokomppania vastasi kuljetuksista sekä kuljettajakoulutuksesta.

Nykymuotoiseksi joukkoyksiköksi Kaartin pataljoona muotoutui vuonna 1996, kun se Kaartin Jääkärirykmentin perustamisen yhteydessä se liitettiin osaksi Kaartin Jääkärirykmenttiä.

Edeltäjäjoukkojemme menestyksestä toimintaa tarkemmin tarkasteltaessa nousee esiin yhdistäviä tekijöitä: Erinomainen osaaminen, asenne tehtävien toteuttamiseen, sekä etenkin joukon hyvä yhteishenki. Kaveria ei jätetä!!!

Pataljoona on selviytynyt tänäkin vuonna käsketyistä tehtävistä erinomaisesti. Yhteisapelillä, yhdessä tehden. Kiitän pataljoonan henkilöstöä hyvin tehdystä työstä!

Pataljoona tarvitsee tehtävien toteuttamiseen myös eri yhteistyökumppaneiden tukea. Kiitän kaikkia yhteistyökumppaneitamme ja perinteidemme vaalijoita erinomaisesta yhteistyöstä sekä tuesta, jota olette pataljoonalle antaneet.

”KAARTILAISET –

**KOHOTTAKAAMME KOLMINKERTAINEN ELÄKÖÖN-
HUUTO KAARTIN PATALJOONALLE!”**

”ELÄKÖÖN – ELÄKÖÖN – ELÄKÖÖN”

Kaartin soittokunta valmistautuu ohimarssiin

Pataljoonan komentaja, everstiluutnantti Antti Montonen otti ohimarssin vastaan kutsuvieraiden kanssa, kuvassa vasemmalla kaartin ristillä palkittu Jarmo Sarjanen

Kutsuvieraita edessä oikealla Tuija Koivu ja Ilpo Valtaoja

Ohimarssin jälkeen tilaisuus jatkui ravintola Saharassa, jossa pataljoonan komentaja palkitsi pataljoonassa ansioituneita henkilöitä. Tämän lisäksi huomioitiin myös sidosryhmien edustajia Ässä-rykmentin perinnetoimikunnan puheenjohtajalle Ilpo Valtaojalle sekä perinnetoimikunnan jäsenille Tuija Koivulle ja Jarmo Sarjaselle myönnettiin Kaartin risti pitkästä ja ansioituneesta työstä Ässä-rykmentin perinteen vaalimisesta.

**KUNNIAKÄYNTI ÄSSÄN
MUISTOMERKILLÄ MAANANTAINA
13.10.2025 JÄRJESTETÄÄN PERINTEEN
MUKAISESTI.**

Tilaisuus alkaa Ässän patsaalla Kalliossa Alli
Tryggin puistassa klo 13:00.

Ohjelma

Avaus: Perinnetoimikunnan puheenjohtaja Ilpo
Valtaoja

Hiljainen hetki: Kirkkoherra Riikka Reina

Puhe: Majuri Marko Maaluoto

Seppeleet ja kukkatervehdykset

- ÄSSÄ-rykmentti
 - Helsingin kaupunki
 - Kaartin Jääkärirykmentti
 - Veteraanijärjestöt
 - Killat
 - Stadin Slangi ry
 - Ässän omaiset ja ystävät
- Loppusanat Petteri Kaukoranta
Päättösoitto Signalisti / Kaartin Soittokunta

Muistotilaisuuden jälkeen on perinteinen
asevelitapaaminen ravintola Juttutuvassa
Säästöpankinranta 6. ÄSSÄN sopan merkeissä
Tilaisuus on omakustanteinen. Perinnetoimikunta
toivoo runsasta osallistumista tapahtumaan.

HÄVITTÄKÄÄ HELSINKI!

Kävelykierros Helsingissä LA 25.10.2025

Kierroksella tutustutaan Helsingin pommituksiin

1939 – 1944. Kierros kestää noin 2 tuntia ja
kävelyä tulee noin 3 km.

Varustus sään mukaan

Lähtö Kolmen Sepän patsaalta klo 13.00 Hintaa 10

EUR Perinnetoimikunnan hyväksi

Ilmoitautuminen assarykmentti@gmail.com

Kierrokselle mahtuu 12 henkilöä

Ässä-rykmentin symbolina on tämä haavoittunut leijona,
kuvanveistäjä Aarre Aaltosen muovaama reliefi.

HYVÄT ÄSSÄN YSTÄVÄT!

POSTITUS JA PAINATUKSUSTANNUSTEN
PIENENTÄMISEKSI PYYDÄMME MAHDOLLISUUTTA
TOIMITTAA PEIKKOSOTURI TEILLE SÄHKÖPOSTITSE,
SÄHKÖPOSTI VERSIO ON TÄSTÄ ETEENPÄIN
JUTTUMÄÄRASTÄ RIIPPUEN LAAJEMPI, KUN
POSTITETTAVA VERSIO

PERINNETOIMIKUNTA EI KOSKAAN LUOVUTA
YHTEYSTIETOJANNE KOLMANNELLE OSAPUOLELLE.

PEIKKOSOTURIT LÖYTYVÄT MYÖS ÄSSÄ-RYKMENTIN
OMILTA SIVUILTA ASSARYKMENTTI.FI

MYÖS TÄYSIN VAPAAEHTOINEN 10 € LAHJOITUS
PAINATUS- ja POSTIKULUJEN PEITTÄMISEKSI ON
MAHDOLLINEN.

Tukea perinnetyölle voi osoittaa ottamalla yhteyttä
assarykmentti@gmail.com

PERINNETYÖTÄ TUKEVAT

AUTONVUOKRAUS

finnrent.fi

info@finnrent.fi

Varauskeskus 0400-188858

topmainos.fi

Koskelonkuja 1 A 6–8

02920 Espoo

Vaihde 09-862 862

Toimitus

Esa Jansson

assarykmentti@gmail.com

Kari Björn

kari.v.bjorn@gmail.com

internet: assarykmentti.fi